

Močenské noviny

Informačný a inzertný mesačník obce Močenok
do 1 400 domácností

Vitazi súťaže Čaro Vianoc.

Foto: Sýkora

ČARO VIANOC

Pred blížiacimi sa vianočnými sviatkovami pripravilo Centrum voľného času Usmev v Močenku súťaž pre žiakov základných škôl v aranžovaní rastlin pod názvom: "Čaro Vianoc." Súťaže sa zúčastnili žiaci ZŠ z Hájskeho, Hornej Kraľovej a Močenku. Porota pri hodnotení nemala ľahkú úlohu, pretože všetky prípravene aranžamny boli svojím spôsobom dekoratívne a estetické.

Ziaci na ich prípravu použili hivane dostupný prírodný materiál: Vŕtavky ihličnatých stromov, konariky drevín, šišky, slamenky, rôzne druhy suchých tráv a pod.

Na fotografii vidime víťazné práce a ich tvorcov.

V kategórii nižších ročníkov /3.-5. roč./ zvíťazil Marek Košeč.

ZŠ Hájske/. Druhé miesto získal Matúš Barbičk /ZŠ Hájske/ a o tretie miesto sa delili Martina Búránová a Marcela Bennárová /ZŠ Hájske/.

V kategórii vyšších ročníkov /6.-9. roč./ porota udelila dve prvé a dve druhé miesta. Vítazmi v tejto kategórii sa stali Miroslava Lencšárová /ZŠ Horná Kráľová/ a Mária Košeč /ZŠ Hájske/. Druhé miesto obsadili žiačky Michaela Vörösová /ZŠ Horná Kráľová/ a Mária Bennárová /ZŠ Hájske/.

Pracovníci CVČ Usmev vyznamenali súťažné diela a tie sa na ďalší ročník tejto súťaže.

Ing. Zuzana Mezulianiková

DOM DÔCHODCOV ODOVZDANÝ OKRESNÉMU ÚRADU

Foto: Perinová

Šťastné a milostipné prežitie vianočných sviatkov a veľa zdravia, šťastia a Božej pomoci v novom roku 96 želá svojim čitateľom redaktor Močenských novín.

VIANOCE - UMENIE DAROVÁT

Vianočná atmosféra je nemysliteľná bez vzájomného obdarovania. Niet azda človeka, ktorý by nechcel urobniť inému radosť. Široká paleta výberu darčekov v našich obchodoch akoby potvrdzovala, že nápaditosť v tomto smere nepozná hranic.

Iste môžeme namietať, že "zásluhou" týchto praktík zatláčame do uzávia pravý zmysel Vianoc. Je v tom kus pravdy. Ale i napriek tomu nemožno obísť skutočnosť, že vianočná darčeky nie sú niečo malicherné a zbytočné, prípadne rušivé, čo by sa malo z vianočných osláv vynechať.

Najväčším darom nebies je Boží Syn. V nám nám dal Boh všetko. Celý jeho život je darovaním - od kolísky až po kríž, až po alej. Napodobňovaním jeho štedrosti aspoň čiastočne dokazujeme, že je v nás niečo božké. Samozrejme len vtedy, keď je to v štýle opravidlivého darovania bez suchej ekonomiky, uplatňujúcej sa v rímskom práve: "do ut des" - "dávam, aby som dosťal". Obdarovať z čistej lásky, a samozrejme i prijať dary z tohto podnetu je jedno z najhlbších vianočných posolstiev. Dosvedčuje to vo svojej jednoduchosti a nefalšovanej láske sv. Františka Assiského.

Iste, aj tomuto umeniu sa treba učiť. A to nielen vo vianočnej atmosfére. Návodom nám môže byť príbeh zo života nemeckého básnika R. M. Rilke - príbeh sice očúchaný, ale stále aktuálny. Počas svojho pobytu v Paríži prechádzal každé popoludnie v sprivede mladej Francúzky okolo starej záhradky. Nemo, strnule a ľahostajne tam sedávala tato žena, ktorá na nijakom daru ani nepozrela. Neprisla, ani nedekovala. Zatiaľ čo Rilkovo sprivedočkyňa mala vždy pre ňu nejaký peniaz, básnik jej nedal ani halier. Keď sa čudovala nad týmto postojom, povedal: "Skôr by bole bolo darovať niečo ďalšiemu ako diano." Na druhý deň prinesol sotva rozkvitnutú bielu ružu, a keď prišla k záhradke, básnik zastal a vložil jej ružu do dlane. V tom sa stalo to, čo nikdy dosiaľ: záhradká pozerala na básnika. A navyše chytia jeho ruku a pobjokala ju. Potom odísala s ružou preč. V nasledujúcich dňoch nebola žobrajúcej ženy na obvyklom mieste. Týždeň sa tam však znova objavila. Hoci jej Francúzka dala väčšiu mincu než inokedy, ani sa nepohla. Básnik jej nedal nič. Tu už jeho priateľka nevydržala: "A z čoho žila cez celé tri dni, keď jej nikto nemohol dať do ruky ani halier?" Rilke odvetil: "Z ruže."

Iste nemohlo ujsť aj z tohto príbehu našej pozornosti, že túžbu ľudovou po živote je vlastne túžbou byť bezhranične obdarovaný. A tak, milí priatelia, opravidlivé Vianoce vyzadujú čisté dary a tie zas čisté srdcia. A takéto Vianoce Vám všetkým zo srdca prajem.

Váš P. Peter DIKOŠ, SVD

Dňa 7. 12. 1995 bol slávnostne odovzdany dom dôchodcov v Močenku do bezplatného užívania Okresnému úradu v Nitre. Vyberáme z príhovoru starostu obce.

"Ked sme sa rozhodli vybudovať v týchto priestorach dom dôchodcov, bola to len stará, zdevastovaná budova. Po rozsiahnej rekonstrukcii sa nam podarilo vybudovať zariadenie, ktoré ma 40 izôľ pre dôchodcov a kompletne sociálne vybavenie: vlastnú kuchynu, kancelárie pre personál a iné miestnosti pre rôzne účely. Obyvatelia domu dôchodcov tu budú môcť vypĺniť svoj voľný čas v kultúrnej i v duchovnej oblasti v spolupráci s charitatívnym domom i farským úradom.

Chceme sa upriime podakovať tým, ktorí majú veľký podiel na tom, že dnes

môžeme túto krásnu budovu odovzdať do užívania.

Svojou prácou spispela stavebná skupina pod vedením Ing. Kováča, rôzne firmy, podnikatelia, organizácie...

Vďaka patrí aj biskupskému úradu, ktorý postupoval veľkoryso v otázkach majetku - prvého vysporiadania tejto nehnuteľnosti, ktorá bola v jeho vlastnictve.

Po dôkladnom zvážení vedenie obce spoločne s poslancami obecného zastupiteľstva rozhodlo, že túto budovu dám do bezplatného užívania okresnému úradu, ktorý bude riadiť a prevádzkovať tento dom dôchodcov za určitých podmienok. Hlavnia z nich je, že naši občania, dôchodcovia a dôchodykvia budú v ňom prednostne ubytovaní."

ŠTEDRÝ SPONZOR - FIRMA HOŠ

Pán Vojtech Hipp vo svojej pracovni.

Foto: Sýkora

Medzi najvýznamnejších sponzorov v našej obci patria majitelia firmy HOŠ v Močenku pán Vojtech Hipp a Ing. Gabriel Odráška. O rozhovor som požiadal pána Hippa.

Ako vznikla myšlienka založiť výrobnu napolitánok?

S Ing. Gabrielem Odráškom sme dho uvažovali nad tým, že by sme chceli začať podnikat vo výrobe s niečím, čo chýba na našom trhu. Chceli sme vyrábať výrobky, do ktorých by íšli naše domáce suroviny. Rozhodli sme sa pre výrobu napolitánok.

V roku 1992 sme začali riešiť legislatívne otázky potrebné pre vznik novej firmy. V januári 1993 sme zakúpili prvý stroj a začali sme veľmi aktívne pracovať na zabezpečení ďalších technických zariadení. V júni 1993 sme začali vyrábať prvé pokusné výrobky.

Hned na začiatku sme si povedali, že nebudeme vyrábať nič licencne a všetko si spravime sami.

Koľko zamestnancov má vaša firma?

V tomto čase zamestnávame 33 zamestnancov. Pracujeme na jednu smenu. Vyrábame 7 druhov výrobkov. Na začiatku sme začali s troma ďruhmi výrobkov, postupne sme výrobu rozširovali. Približne každý ďruhý mesiac sme priniesli na trh nový výrobok.

Vyrobiť dnes nový výrobok je veľmi namáhavé. Mnoho inštitúcií musí dat k tomu súhlas. Finančne veľmi náročne je aj zhotovenie obalu výrobku. Jeden návrh obalu od profesionálneho návrhára stojí až 200 tisíc korún. Preto si v našej fírme robíme obaly sami. Inak by sme to finančne nezvládli.

Pred istym časom ste z vašej firmy prepustili väčší počet zamestnancov. Čo bolo príčinou? Na začiatku sme si museli rozdeliť výrobu na etapy, pretože sme vedeli, že ľudia, ktorí k nám nastupujú, našu technológiu ešte nepoznajú.

Mária Levíčková, Júlia Nováková a Mária Horváthová balia čokoládove rezby pri dopravnom pásu.

Foto: Sýkora

Na prevádzkovanie linky potrebujeme 21 zamestnancov. Boli sme si vedomi, že keby sme prijali súčasne 21 nezaškolených ľudí, vo výrobe by nastal obrovský chaos. Preto sme prijali najskôr štyroch zamestnancov a zaučili sme ich. Ked sa naučili obsluhovať stroje, prijali sme ďalších štyroch ľudí, ktorí už zaučili členovia prej skupiny a tak sme postupne zaplnili celú smenu - 21 ľudí.

Vďaka veľkému záujmu o naše výrobky na Slovensku sme mohli rozšíriť výrobu o ďalšiu smenu. Urobili sme to tak, že prvú smenu sme rozdelení na polovicu a obe skupiny sme doplnili na počet

zamerania ako naša firma klesli vo výrobe najmenej o 30%.

Trvalé problémy s odbytom prinášali aj nás zrušiť dve pracovné smeny.

Aká máte ciele v najbližších rokoch?

Chceli by sme da dokázať výraznejšie presadiť na trhu, aby sme mohli príjať viac zamestnancov. Ako sa nám to v súkvi podarí, to sa dnes nedá viedieť. Máme určitú strategiu, avšak situácia na trhu je dnes taká premenlivá, že je vývoj sa len veľmi ďažko dá predpokladať. Navýše to nezáleží len od nás. Záleží to aj od toho, aké podmienky dokáže naše vláda vytvoriť pre domáčich podnikateľov. Ako im umožní dostávať svoje výrobky na trh a tým aj v konečnom dosledku znižovať nezamestnanosť na Slovensku.

Ďalším našim cieľom je, aby naši zamestnanci boli spokojní po platovej i sociálnej stránke.

Vrávite, že najväčší problém je s odbytom. Nepokúšali ste sa dostať vaše výrobky aj na zahraničné trhy?

V rokoch 1994 - 1995 sme využávali svoj tovar aj do Českej republiky. Nastala však povinná certifikácia. Česká republika prestala uznávať slovenskú certifikáciu a my sme boli nútene prerušiť vývoz.

Nepokúšali ste sa vybaviť si certifikáciu v Českej republike?

Certifikáciu vydáva v Česku, podobne ako v iných okolitých štátach, hlavný hygienik. Vybavanie certifikácie je však veľmi zdlhavé. V jednotlivých krajinách sa tým zaobráňa niekoľko inštitúcií a využaduje si to zaplatenie nemálych poplatkov v domácej mene. To sú bariéry, ktoré naša firma s počtom pracovníkov, ktorý má, veľmi ďažko dokáže prekonat.

Máme obrovské šťastie, že v Českej republike máme obchodného partnera, ktorý tiež certifikácie vybavuje za nás. Podľa posledných informácií by sme mali certifikácie získať vo veľmi krátkom čase. Odby bol však prerušený a dostať sa znova na český trh nebude jednoduché.

Na akom zariadení vyrábate a aká je jeho poruchosť?

Časť zariadenia je že v Nemeckej republike a časť sme si vyrobili sami za pomocí domáčich dodávateľov.

O servis sa starajú naši dvaja údržbári. Doteraz stačili odstrániť všetky poruchy, ktoré sa nám vyskytli.

Podľa môjho odhadu je naše zariadenie schopné slúžiť ešte najmenej 20 rokov. Je to veľmi náročne technické zariadenie a jeho poruchosť je primeraná.

Vyrábame na rôznom mesečne 20 ton výrobkov. Ročne je to približne 240 ton.

Bližia sa Vianoce. Čo by ste popriali našim čitateľom?

Všetko najlepšie, aby prežili vianočné svátky v pokoji a v zdravi.

Za rozhovor dakuje Peter Sýkora.

I APRIL V NOVEMBERI

V minulom čísle močenských novín si mohli čitateľia vísniuť zaujímavú skutočnosť. Vsetky fotografie boli obrátené naopak. Tento "aprílový" kusok sa podaril v Itálii, kde pracovníci, ktorí malí v tom čase veľmi veľa zákaziek, omylem obrátili fotografie naopak. Pracovníci italskej firmy Reklama plus Šeila sa tým osprávili.

citatelom Močenských novín

CINNOST SPOLKU SVATEHO VOJTECHA V MOCENKU

V tomto roku uplynulo 125 rokov od založenia Spolku svätého Vojtecha /SSV/ na Slovensku. Tento spolok využíva svoju činnosť už dlhú rokaj a v našej obci a preto som navštívil jeho jednatelia, pána Ludvíka Kompsa.

Kedy začal v Močenku svoju činnosť Spolok sv. Vojtecha?

Počiatky boli už za čias Rakúska - Uhorska. Moji rodičia už v tom čase odoberali časopis Pútnik svätovojtešský.

Pamatám si, ako v roku 1930 SSV udeli pamätnú tabuľu Jozefovi Šćasnému, ktorý bol v rokoch 1850 - 1868 močenským farárom. Prejavil sa ako aktívny pánslav, ktorí vyraznou mierou pricínil o to, že naša farost nebola pomadárená. Na oslavu bola pritomná aj delegácia SSV z Trnavy. Ja som sa oslovil zúčastníť ako člen mládežníckej organizácie Orol, ktorej starostom bol vtedy kaplník Koloman Juska.

Spolok sa začal na členstve vzťahovať po vzniku Česko-slovenskej republiky. Ludia boli vtedy väskami chudobami a nemohli si dovoliť kupovať knihy.

Zvrat nastal v roku 1928, keď do našej obce prišli školskí bratia Jana de la Salle. Školskí bratia sa stali jednateľmi miestneho SSV a začali pribudovať noví členovia. Veľmi aktívny bol rehoľný brat Marian - Jozef Temes, brat Joachim - Rudolf Paška, brat Hyacint - Ludovít Kopas.

Prinášili nás o významné povznesenie činnosti SSV v Močenku.

O vobdobí Slovenského štátu sa členstvo vzrástalo.

Pamatám si, že v roku 1946 zorganizovali školskí bratia v kaštieli vystavu knih Spolku sv. Vojtecha, spojenú s predajom. Vtedy som kupli dve hodnotné knihy: "Potupenie kríža" (ktorá predvídala

prenásledovanie Cirkvi v nasledujúcich rokoch) a "Z námi pušť".

V nasledujúcich rokoch, ktoré sa niesli v znamení náboženskej neslobody počet členov SSV výrazne rastol.

V roku 1952 mal močenský spolok 700 členov. V tom roku pripredila vláda centrálnu SSV v Trnave komisára v celej republike ruskí všetkym členom členstva v SSV.

Po zrušení členstva posielali do našej obce kalendáre len v obmedzenom množstve - asi 200 ks.

Nebolo ich dosť pre všetkých byvalých členov, a preto ich dostali doslova ti, ktorí si príšli pre ne skor.

Od 1950 r. po násilnom odvlečení školských bratov prevazal úlohu jednateľa SSV pán Jan Horváth. Hned v tom roku však odvzdal funkciu mene, pretože mal už vyše 60 rokov.

Ako sa rozvíjala činnosť SSV, ked bol členstvo oficiálne zrušené.

Jedine, čo som mohol robiť, bol odovzdávanie kalendárov. A tie dokonca v roku 1985 prestali posielat na adresy jednateľov a posielali ich na farské urady. Pater Dubravický však bol veľmi zaistený pracou v našej farnosti a hned príšiel za mnou, aby som kalendáre rozdával namiesto neho. Keď som všetky rozdal, tak som mu vždy dal peniaze a on ich poslal do Trnavy.

Aké zmeny nastali po roku 1989.

V roku 1990 sa obnovilo členstvo SSV. V tom čase som bol jednateľom SSV už 40 rokov a preto som uvitil, že Jozef Rabek chcel nájsť na túto úlohu niekoho mladšieho. Kedže sa však dlhší čas ninc nezačalo v tejto veci robiť, príšiel opäť za mnou

a požadal ma, aby som robil túto funkciu aj nadalej.

Vyzvali sme veriacich, aby sa prihlásili za členov SSV. Príhľásilo sa ich 150.

Aké sú podmienky pre vstup do SSV?

Zápisné je 100,- Sk. Sto stoty vystavanie členského preukazu a 60,- Sk je ročné predplatné za kalendár a podielovu knihu člena SSV.

Medzi členmi SSV je veľa starých ľudí. Potrebovali by sme tento spolok omiadť. To si uvedomil aj v Trnave a mladíci umožnili zvýhodnenie vstupu do SSV. Mladí ľudia, do veku 25 rokov, ktorí sa stanú členmi SSV do konca roka 1995 neplatiť zápisné 100,- Sk ale len 10,- Sk a 60 Sk na kalendár a podielovu knihu.

V septembri sa konali oslavky 125. výročia založenia SSV. Ako prebiehal?

15. septembra 1995 sa konalo v Trnave slávnostné zasadanie, na ktorom som sa zúčastnil ako delegát.

Vedenie SSV nás informovalo o veľmi zlej finančnej situácii v spolku.

Napriek tomu tlačiarne, ktorá za predošly rok ešte spolu s výnosmi z vstupu do SSV odskúpila. Vláda sice súhlasa pomôcť, ale zostalo len pri slúchob.

Dalším problémom je otázka členstva. Pred násilným zrušením členstva mal spolok 250 tisíc členov. V súčasnosti ich má 105 tisíc. Vačšina členov je už prestárych a je veľmi potrebné niesť otázku omladenia členskej základne.

Čo by ste si želali do nového roka pre močensky SSV.

Staráme sa o nás spolok už rovných 45 rokov a najviac by som si želal, keby som mohol túto úlohu zveriť niekomu mladšiemu.

Zhováral sa Peter Šýkora

STAROSTA V NEMECKU

Európska únia - medzinárodná organizácia vyspelých európskych krajín, organizuje v rámci programu PHARE rôzne formy pomoc krajinám bývalého východného bloku.

Jedným z podujatí bola studijná cesta starostov slovenských obcí do Nemecka, ktorá sa konala v dňoch 27. novembra - 1. decembra 1995.

Zdrženie miest a obcí Slovenska malo za úlohu vybrať 12 starostov z celeho Slovenska, ktorí sa zúčastnia tejto cesty. Na tento pobyt vybrali aj starostu obce Močenok Ing. Jozefa Šuvádu. Krátko po návrate som mu položil niekoľko otázok.

Čo bolo cieľom Vášho studijného pobytu v Nemecku?

Nášm hlavným cieľom bolo oboznámiť sa s podmienkami financovania miest a obcí, s riešením otázky daní a poplatkov, s kompetenciemi miest a obcí, s plánovaním rozpočtu a pod.

Ako bol program Vášej cesty?

Zavítali sme na uzemie bývalej NDR, do Durínska, ktoré je jednou zo šestnáctich spolkových krajín v Nemecku. V tejto oblasti zlie 2,4 mil. obyvateľov. Navštívili sme rovine mest a obce, Erfurt (216 tis. obyvateľov), Sömmerna (20 tis.), Weimar (60 tis.), Stadlím (5,2 tis.).

Okrem toho sme navštívili Ministerstvo vnútra Durínska, kde nás informovali o základoch komunálnej politiky a komunálneho práva. Vymeniali sme si skúsenosti aj so Spolkom miest a obcí Durínska.

Ako by ste mohli porovnať niektoré skutočnosti v súvislosti s činnosťou miest a obcí v Nemecku a u nás?

U nás dôstava napriek obec od štátu 1/3 finančných prostriedkov do obecného rozpočtu. 2/3 si musí zabezpečiť sama významnými daní a poplatkami od právnických a fyzických osôb. V Nemecku je to naopak. 2/3 rozpočtu obce zabezpečuje štát a 1/3 samotná obec.

Zaujíma me aj porovnanie podpory stavieb a rôznych projektov obce zo strany štátu.

V Nemecku obec využíva projekt, ak ho štát schválvi, finančne 50 % nakladov a v prípade požiadania poskytne obci uver z ktorého spláca 6 % úrok.

U nás dostanú obec zo štátu minimálnu dotáciu a uver s 20 % úrokom. Tieto úroky často odrážajú predstaviteľov obci od realizácie rôznych potrebných stavieb.

Čo sa týka škôlstva, u nás štát zafíal nedotúje obciam finančné prostriedky na škôlku.

Naša základná škola napriek dostačala za rok 1995 od škôlskej spravy 170 000 Sk čo predstavuje na žiaka 377,80 Sk. V Nemecku štát dotuje na školy a škôlky sumu 500 - DM na jedného žiaka.

Zaujíma me aj porovnanie v oblasti zdravotníctva. V Nemecku prispieva štát na nemocnice, zdravotnícke strediská sumu 20 DM na 1 obyvateľa. Na naše zdravotné stredisko štát na rekonštrukciu neprispieva ani korunu.

Na komunálnu politiku iste vplyvá aj mentalita obyvateľstva. Aké poznatky z tejto oblasti ste si priniesli na Slovensko?

V Nemecku je medzi obyvateľmi veľmi silná súdržnosť. Zárukou uspechu spoločnosti je jednota. Nemecky národ sa z jednotliví a v bývalej NSR veľmi rýchlo prebrali všetko, čo dobre fungovalo v bývalej NSR. V Nemecku je aj tendencia spájať menšie obce vo väčšiu celky. Štát vznik takýchto obcí zvyhodňuje.

U nás je to skôr naopak. Stále sledujeme delenie obci, osamostatňovanie sa malých dediniek, ktoré tvorili prímesťské časti a pod.

Ako je stanovisko Zdrojstva miest a obcí, k otázkam kompetencií miestnych samospráv na Slovensku?

Zdrojstvo miest a obcí sa usiluje dosiahnuť, aby kompetencie a právomoci prešli z okresných na obecné úrady. Aby si napriek našim ľudiam nemuseli vybavovať stavebné povolenia, sociálne dávky v Nitre, aby ale im stáčio prist na obecný úrad. Ďalším cieľom je to, aby škôlstvo a zdravotníctvo aj s finančnými prostriedkami na udržbu prešli pod

**Dňa 2. 1. 1996
si pripomíname 1. výročie
úmrta nášho drahého
manžela, otca a starého
otca
Ernesta Lenčéša
S účtom spomínaný
manželka, dve dcéry
a traja synovia s rodinami.**

Rád modeluješ?

Mnohí z Vás poznajú papierové vystrihovacky a skladacky, z ktorých potom podľa návodu skladajú rôzne modely.

V CVČ prebehla výstava papierového a plastického modelovania a výfazi z tejto súťažnej výstavy sa zúčastnili na Dňoch Amaveta '95 v Nitre. (Asociácia pre mládež, veda a techniku.) Žiaci Jozef Kúňa (6.b) a Andrej Lenčea (6.b) tu ziskali na Majstrovstvách Slovenska v papierovom modelarstve krásne 2. miesto a tak uspešne reprezentovali našu obec, ZŠ a CVČ. Súťaž zorganizovala Slovenská výkonná rada Amavet Bratislavu v spolupráci s Amavet klubom Nitra.

V jarnej mesiacoch plánujeme v CVČ Úsmiev opäť uskutočniť súťaž výstavu v papierovom a plastickom modelovaní (letadlá, autá, lode, architektúra...). Takéž žiaci, ktorí majú skúmbové ruky a trpeľivo vytvárajú takéto modely, môžete si ich už počas zimných večerov prípravovať.

Mgr. Andrea Papayová

CHRÍPKOVÁ EPIDÉMIA

Chrička je virúsove ochorenie, ktoré postihuje územia nachádzajúce sa približne v tých istých zemepisných sŕdciach ako Slovensko takmer pravidelne. Ochorenie má obývajúce charakter epidémie t. j. postihuje známu časť obyvateľstva v krátkom časovom období. V tomto roku nás chričková epidémia postihla pomere zavádzajúca a s nebyvalou intenzitou. Dospal bol postihnutý chričkou v našej dedine 25 - 30% obyvateľov, pričom nič nenadesťovalo tomu, že by chričková epidémia bola na ústupe, skôr naopak. Zatiaľ sú najviac postihnuté chričkou mladšie ľudové kategórie najmä deti a mädež. Zrejme si suvisí a s tým, že prenos sa uskutočňuje kvapkovým náskozou (kychaním, kašaním...) sín na rýchlosť v kolektivoch ako sú školy a pracoviská.

Ukázalo sa však, že aj vakcína proti chričke je menej účiná ako sa očakávalo. Ochorením sú postihnuti aj mnohí ľudia, ktorí boli začočení proti chričke. Je potrebné brat do úvahy, že virus chričky podlieha rýchlej mutácii, t. j. štrukturálnej premene. Vakcina je na tento zmenený virus úplne neúčinná, takisto zmena sa môže ufať už za niekoľko mesiacov. Tento rok sa však jedná o klasicu chričkovú epidémiu, ktorá sa prejavuje vysokou teplotou, bolestami hlavy, klobív, svetlava a celkovou telesnou schvátenosťou. Takmer každa chrička je dnes komplikovaná postihnutím horúčky i dolných cest dýchacích, čo si následne vynucuje liečbu antibiotikmi, alebo dochádza k bakteriálnej infekcii všetkých postihnutých dýchacích ciest. Nezriedkave sú aj prípady chričkových zápalov plúc. Týmto sa sústredí predĺžiť o významných siedmich dňa až na desať až štvrťa dňa.

Účinná prevencia voči chričke je zataň veľmi otázkou. Očakávaný efekt neprihráňa ani "prechávanie sa" umelým alebo prirozeným vitamínom, občasnému v ovcu a v zelenine. Odnešajúci sa javia ľudia, ktorí majú zvýšenu fyzickú aktivitu, dlhšie sa pohybujú na čerstvom vzduchu, športujú, zdravo sa stravujú a nepodliehajú všeobecnym zlykomykom, aký je fyzická inaktivita, jačenia a alkohol. Účinnú ochranu proti chričke nepoznáme, pokiaľ by sme sa nechceli v nepriaznivom obdobi hermeticky uzavrieť v sterilnom prostredí (inkubátor a pod.). Jediná časťa ako sa chričke vyhnúť, alebo ju aspoň rýchlosťe a bez komplikácií prekonáť je správna zivotoprasa, fyzická aktivity, cvičenie a športovanie.

MUDr. Anton Karlušák

Program kina Osveta Močenok JANUÁR 1996

13. január /sobota/ USA 100 min.

BILBY A BLBSI

Taky húpy ešte nikto z hovej nespadol...
Vstupné: 20,- MP 12

14. január /nedela/ USA 140 min.

APOLLO 13

36 hodín po uspešnom štarte sa ozval hlas z vesmíru: "Voláme Houston... máme problém!"

Hrajú: Tom Hanks, Bill Paxton, Kevin Bacon a daľší.
Vstupné: 25,- MP 12

20. /21. január /sob., ned./ USA 112 min.

MÓJ ŽIVOT

Bob má rakovinu a nevie, či sa dožije narozeniny svojho dieťaťa. Chce zanechať správu o sebe a prítom zhodnocuje celý svoj život. Jeho lekar mu oznamuje, že mu nemôže pomôcť, ale posielá ho za čínskym lekárom, pánonom Ho...
Vstupné: 22,- MP 12

27. január /sobota/ 108 min.

LEON

Vysoký muž, večne neoholený s hlbokými vráskami a smutnými očami byva v biednom bytze v New Yorku. Pod ospalou maskou sociálneho vedenca sa skryva nemilosrdný, nepolapiteľný a neznámateľný profesionálny zabijak...

Vstupné: 26,- MP 12

28. január /nedela/ USA 130 min.

SMTORONOSNÁ PASCA III

Neznamy zločinec vyhodi do povetria obchodny dom a vyhliad, že chce McCleanevu hlavu. Newyorský policiac McClane netuší o čo ide...

V hlavnej úlohe Bruce Willis.

Vstupné: 28,- MP 12

POŽIARNICI PO ROKU

Na jeseň v roku 1994 obnovili svoju činnosť Dobrovoľní požiarne zbor v Močenku. Po ročnej činnosti sa stretli jeho členovia v nedeľu 17. 12. 1995 v kultúrnom stredisku - kláštore na výročnom valnom zhromaždení. Veľký Bohuslav Lencsés prednesol správu o činnosti zboru.

V kultúrno-spoločenskej oblasti požiarníci pomáhali pri organizácii mnohých podujatí: Stavanie májov. Oslava sv. Floriána, Procesia Štvrtok lete, a krví, poriadková služba pri návštive SVÄTÉHO OTCA v Nitre, organizačná a poriadková služba pri oslavach sv. Gorazda...

V oblasti odbornej a zášahovej absolvovali členovia zboru prednášky a školenia o preventívnej protipožiarnej ochane. V obci vzniklo počas uplynulého roka 5 požiarov, z toho 4 boli evidované. Prí hodení každeho z nich sa zúčastnilo niekoľko členov DPZ.

V športovej oblasti sú požiarníci zúčastnili na ukážkovom cvičení v Dyčke, a v Ivánke. Mužstvo požiarníkov učarilo o phar stártu obce Močenok v minibutake. Brigádnická éinnosť pozostávala z práce na oprave požiarnej zbrojnice. Požiarníci dalej napájali hydranty v obci, čistili obecný potok a báhrili seno na Gorazdove.

Veľký zboru vo svojej správe vysoko ocenil dobrú spopružnosť starostu obce s Dobrovoľníkmi požiarnym zborom v Močenku.

Hodnotili veľmi zhromaždenia, boli paní Reptíkova tajomníčka OV DPO v Nitre, pan Šindler člen OV DPO v Nitre a starosta obce Ing. Jozef Šuvada.

Pan Šindler vyzdvihol množstvo a kvalitu rôznych aktivít, ktoré dokázali členovia DPZ v Močenku počas jedného roka využiť a zameľať zároveň ďalšiu činnosť veda a elanu.

Reštaurácia ELSA Močenok organizuje

SILVESTROVSKÚ ZÁBAVU

31. 12. 1995 od 19. 00 h.

Uvádzá Evžen Popelka. Vstupné: 180,- Sk.
V cene lístka: 2 x večera, víno, káva, healko.

Penzióna Anup, Ivan Sklenár, Močenok
Vás pozýva na

SILVESTROVSKÚ

ZÁBAVU

Cena vstupenky pre 2 osoby: 600,- Sk

V cene lístka: 2 x 2 večere, 2 x káva,
šampanské. Uvádzá: DJ Hudák.

REŠTAURÁCIA ELSA MOČENOK ORGANIZUJE

ŠTEFANSKÁ DISKOTÉKA

sa uskutoční 26. 12. 1995 od 19. 00 h

v reštaurácii ELSA Močenok /hotel/

Vstupné: 30,- Sk

VIANOČNÝ TURNAJ V STOLNOM TENISE

Stolnotenisový oddiel TJ Močenok a Kultúrne

stredisko pri Obecnom evrejom v Močenkú organizujú tradičný Vianočný turnaj

neregistrovanych a registrovaných hráčov v stolnom tenise, ktorý sa uskutoční v henni stolnotenisovom klubu na starej Orlovni.

Turnaj neregistrovanych: kategórie do 45 a nad 45 rokov.

27. 12. 1995 v stredu o 15. 00 h. Registračia od 14. 00 h. Povinná sportová obuv - tenisky bez štúpov.

Startovné: 10,- Sk. 1. cena - venuje starosta obce

2. cena - venuje kultúrnu stredisko

3. cena - venuje stolnotenisový oddiel

Močenský TOP - sa uskutoční vo štvrtok 28. 12. 1995 od 16. 00 h.

Močenské HORINY

Informačný a inzerčný mesačník obce Močenok. Vydáva Kultúrne stredisko pri Obecnom úrade 951 31 Močenok. Šéfredaktor Peter Sýkora. Redaktori: Magdalena Vörösová, Lubomír Caginsk, Mária Suchá, Anna Blehová. Redakcia - kultúrne stredisko č. 087-812 75. Tieť REKLAMA PLUS - Sala. Naklad: 1 500 ks.

Spoločenská kronika

Zosuny:

Jozefa Pavlovičová 956 /charita/ 9. 1. 1915 + 6. 12. 1995
Gabriel Hamalek č. 182 2. 10. 1940 + 30. 11. 1995
Mária Kutíšová č. 956 23. 5. 1906 + 5. 12. 1995
Jan Garai č. 812 9. 6. 1913 + 17. 12. 1995
Peter Sabo č. 438 25. 2. 1973 + 16. 12. 1995

Narodenie:

Viktória Kadovánová, 448 18. 11. 1995

Sobáše:

Simona Habdáková a Marian Bleho
Silvia Balážová a Marek Pistovík

V nedeľu 24. decembra v čase od 15. 00 h
do 16. 00 h sa bude v Močenku rozhášať

Betlehemskej svetle

Autoskola Profesional organizuje vodičské kurzy všetkých kategórií. Kurzy sa začinajú v stredu 10. 1. 1996 až 17. 00 v kultúrnom stredisku kláštora v Močenku.

Predám 5 árovnu vinicu pod Tidešom. Viktor Kollár, Močenok 436.

Predám neobývaný starší rodinný dom so záhradou oproti ihrisku. Informacie u pani Vyskočovej č. 562. Cena dohodou.

OPÄŤ BOHUŠ KADÚC

Možno sa niekomu zdá, že o Bohušovi Kadúcovi sa toto píše na stránkach Močenčskych novín až priveď. Každy má právo na svoj názor. Ja som vždy redaktorom týchto novín a som zadovadený za to, aby som objektívne informoval našich čitateľov o dianí v našej obci a o činnosti našich občanov. Bohuš Kadúc robi svojim tanecným vystupovaním dobre meno našej obci na takých foranoch, že o tom jednoducho nemôzem nepísat. Posudte to sami s nasledujúcimi nadvädz.

Bohuš, prezradím našim čitateľom, že som tam nechal prehovárať, aby si urobil tenor zožovor. Možes im povedať prečo si nechcel aby sme o tebe pisali?

Nemám nič proti Močenčskym novinám. Naopak, myslím si, že je veľmi dobre, že v Močenku vychádzajú. Sam si ich rád precítam. Znechutí mi však niektorí lidia, ktorí mi rozmýšľajú sposobom zneplieniú života. Rozprávajú mi do očí až počas chrbta rôzne historiky. Podľa jednej z nich mal veľké konta v západných bankach. To vonkoncom nie je pravda. Som nezamestnaný a chodom sa hľasí na úrad práce. Keby som mal nejaké veľké konta, určite by som si nechadal robota. Podľa niektorých zasa neviem tančovať, podľa iných sa len vychváfujem...

Viem si predstaviť, ako ta dokáže také reči znechutniť. Jeden Slovák, ktorý posobi v istom doležitom urade v zahraničí raz povedal na našu adresu: "Slovenskí tiež drí na marach a jeho žavist este žije." Iste niekto "pravých" Slovákov byva aj v Močenku a ti to aj tebe dajú pocit. Som presvedčený, že so zavistou sa stretol každý ľudiek, ktorý sa trochu vymykal z priemera a dokázal niečo mimorámdu. Tých fud neznámy, možec však urobil to, že nedovolí, aby zmenili oňa teba. Aba ty znechutí. Myslím že veľká časť našich čitateľov ti v tom bude držať palce.

Teraz nám poviedz, ako sa zrodil tvor najnovší úspech.

Všetko sa to vlastne začalo tým, že český režisér Filip Renč sa chcel zúčastniť súťaže Videodance '95, ktorá sa malá uskutočniť 17. novembra 1995 v Berne vo Švajčiarsku. Hľadal vhodného tanecnika a moderátorku. Radia Brno mu dať tip na mňa. Pan Renč sa pozval na stretnutie, vyzvával mi svoj zámer, ktorý sa mi zapadol a tak sme začali s nakrúcaním videoklipu. Práca trvala 10 dní. Nakrúcali sme v Bobycentre v Brne a v uliciach mesta. Tancovali som na skladbu skupiny Snap s názvom Rhythm Is A Dancer.

Videoklip potom putoval do danskeho mesta Esbjerg, v ktorom prebiehal kvalifikácia. Kvalifikácia sa konala súčasne v piatich mestách v Európe a bola noňu prihlásených 327 videoklipov. V našej skupine ich bolo 86 postupovali priamo. Naši klip v Esbjergu vyzvízať a do finále sme postúpili v prvej miestnej. Finále sa konalo 17. novembra 1995 vo Švajčiarskom Berne. Postúpilo nás 20 videoklipov z jedenásťstich čiatov sveta.

Vo finále sme s našim klipom skončili na výbornom druhom mieste za videoklipom Švajčiarskej firmy Curtyc.

Boli to miňa perfektne pocty, pretože takýto úspech som nečakal.

Druhym miestom som sa kvalifikoval na budúcočorý európsky šampionát, ktorý sa bude konat v júli 1996 v Miláne. Na tento šampionát prípravíme s režisérom Filippom Renčom nový videoklip. O týždeň prebiehal v Brne očlava umiestnenia v súťaži, na ktorej sa zúčastnili sa jej sponzori. Sučasťou bola aj tlačová konferencia. V programe som potom tancoval s D. J. Bobom na pieseň Freedom. Zhoravali sa Peter Sýkora.